

กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง*

ENRICHMENT ACTIVITIES TO PROMOTE LEARNING THAI LANGUAGE FOR STUDENTS USING THAI AS A SECOND LANGUAGE

ธนิษฐา เทียนดำรง*, ศิริรัตน์ ศรีสาอด, นาทยา ปิลันธนาณนท์

Thaninthorn Tiendamrong*, Sirirat Srisa-ard, Nataya Pilanathananond

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Kasetsart University, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: thaninthorn.t@ku.th

*Tel: 098-376-1539

บทคัดย่อ

นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมักประสบปัญหาในการสื่อสารภาษาไทย งานวิจัยนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจปัญหาของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง 2) พัฒนาชุดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง 3) ประเมินคุณภาพของชุดกิจกรรม การวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) สำรวจและวิเคราะห์ปัญหา 2) พัฒนาชุดกิจกรรม และ 3) ประเมินคุณภาพชุดกิจกรรม เก็บข้อมูลจากการสอบถามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านหลักสูตรและการสอน และด้านเทคโนโลยี จำนวน 14 คน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มีปัญหาอยู่ 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจในความหมายของคำ และข้อความ การออกเสียงไม่ถูกต้องและเขียนไม่ถูกต้องอักขรวิธีภาษาไทย 2) ได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 3 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 สนุกกับคำในชีวิตประจำวัน ที่มีการจัดหมวดหมู่ของคำตามที่ใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียน โดยเป็นเกมประกอบการเรียน ชุดที่ 2 ออกสำเนียงเสียงภาษาไทยที่ใช้การแสดงรูปปากประกอบการออกเสียงในการฝึก ซึ่งมีรูปปากสอนออกเสียง และชุดที่ 3 เขียนถูกหลักรู้จักอักขรวิธีไทย ที่จัดหมวดหมู่ตัวอักษรที่มีลักษณะคล้ายกันในการฝึกพร้อมกับแบบฝึกเขียนและคลิปสาธิตวิธีเขียน 3) ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ากิจกรรมทุกชุดเหมาะกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในระดับมากและมากที่สุด และส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

คำสำคัญ: การพัฒนาชุดกิจกรรม, การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย, ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

Abstract

Students who use Thai as a second language often experience difficulties in Thai communication. Therefore, this research aimed to: 1) explore the problems of students who use Thai as a second language, 2) develop activity packages that promote Thai language learning for these students, and 3) evaluate the quality of the activity packages. The research was divided into three phases: 1) problem exploration and analysis, 2) activity package development, and 3) quality evaluation of the activity packages. Data were collected from 14 experts specializing

in content, curriculum and instruction, and technology, using a 5-level rating scale questionnaire. The data were analyzed using mean, standard deviation, and content analysis. The research findings revealed that: Students who use Thai as a second language faced problems in three areas: knowledge and comprehension of word and text meanings, incorrect pronunciation, and incorrect Thai orthography. Three Thai language learning activity packages were developed: Package 1, “Fun with Everyday Words,” which categorizes vocabulary based on students' daily use and incorporates educational games; Package 2, “Thai Pronunciation,” which utilizes mouth shape demonstrations alongside pronunciation practice, featuring visual guides of mouth shapes to teach pronunciation; and Package 3, “Correct Writing and Thai Orthography,” which categorizes similar-looking letters for practice in conjunction with writing exercises and writing demonstration clips. The experts rated all activity packages as appropriate for students who use Thai as a second language at high and the highest levels, and concluded that they can enhance the Thai language abilities of these students.

Keywords: Development of Activity Packages, Enhancing Thai Language Learning, Thai as a Second Language

บทนำ

ประเทศไทยมีสภาพภูมิรัฐศาสตร์ที่เอื้อต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติ ส่งผลให้มีประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านเดินทางเข้ามาประกอบอาชีพในหลากหลายภาคส่วน โดยในช่วงปี พ.ศ. 2566 - 2568 มีแรงงานต่างชาติดังกล่าวถึง 3,643,040 คน (กรมการจัดหางาน, 2568) โดยกลุ่มใหญ่ที่สุด คือ แรงงานที่เข้ามาตามระบบข้อตกลง (MOU) ซึ่งได้รับการผ่อนปรนตามกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรี (ประกาศกระทรวงมหาดไทย, 2564) การเคลื่อนย้ายแรงงานที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องนี้ไม่ได้นำมาเพียงกำลังคน แต่ยังรวมถึงผู้ติดตามซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นการรองรับความเปลี่ยนแปลงทางประชากรและสังคม กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายส่งเสริมการจัดการศึกษาที่ยืดหยุ่นและเท่าเทียม โดยเปิดโอกาสให้บุตรหลานแรงงานข้ามชาติเข้ารับการศึกษาระดับพื้นฐาน ส่งผลให้ในระบบการศึกษาไทยมีสัดส่วนของเด็กและเยาวชนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2567)

แม้ภาครัฐจะมีนโยบายเปิดกว้างทางการศึกษา แต่ในทางปฏิบัติ พบว่า วิถีชีวิตและบริบททางสังคมของแรงงานข้ามชาติเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มนี้ การใช้ภาษาแม่ในชีวิตประจำวัน ประกอบกับการที่ผู้ปกครองมักพาบุตรหลานเดินทางกลับประเทศต้นทางในช่วงเทศกาลหรือฤดูการทางเศรษฐกิจ (ปิยมิตร ปัญญา, 2558) ทำให้นักเรียนต้องขาดเรียนอย่างต่อเนื่องและขาดความต่อเนื่องในการใช้ภาษาไทย สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ (Learning Loss) โดยเฉพาะทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ทั้งปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ที่ไม่ชัดเจน เนื่องจาก ข้อจำกัดของภาษาแม่ ที่ทำให้การสื่อสารคลาดเคลื่อนไปจากเดิม เพราะข้อจำกัดของภาษาไทยเป็นภาษาที่ (วัชรพล วิบูลยศรีน, 2567) การเขียนรูปวรรณยุกต์ผิดเพี้ยน การอ่านสระประสมไม่คล่อง และการลืมความหมายของคำ อุปสรรคทางภาษาเหล่านี้ไม่เพียงแต่ทำให้การสื่อสารบกพร่อง แต่ยังส่งผลกระทบโดยตรงต่อความเข้าใจในรายวิชาอื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จนนำไปสู่ความคลาดเคลื่อนในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

บริบทปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนในพื้นที่โรงเรียนบ้านท่าเรือจ้าง (ประชาชนูปถัมภ์) ซึ่งตั้งอยู่ในชุมชนที่มีความหนาแน่นของกลุ่มแรงงานข้ามชาติ โดยมีนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสูงถึงร้อยละ 60 (โรงเรียนบ้านท่าเรือจ้างฯ, 2567) จากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา พบว่า การแก้ปัญหาด้วยวิธีปกติ

เช่น การสอนซ่อมเสริมหรือการให้ท่องจำ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างยั่งยืน และยังสร้างความท้อแท้แก่นักเรียน การนำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนมาใช้จึงเป็นทางออกที่เหมาะสม โดยยึดหลักการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในรูปแบบที่ยืดหยุ่น ทำง่าย และเหมาะสมกับศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติดา ยุรงค์ดี ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนกิจกรรมเสริมทักษะด้านการฟัง การร้องและการเคลื่อนไหว สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนประถมณตรี 2 และพบว่า การที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยกิจกรรมที่ไม่ยึดติดกับห้องเรียน ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ดีขึ้น (สุชาติดา ยุรงค์ดี, 2565) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และใช้การประเมินผลเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) โดยไม่ยึดติดกับกรอบตัวชี้วัดที่กีดกันผู้เรียน

จากบริบทความเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อระบบการศึกษา และข้อจำกัดทางภาษาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผู้วิจัยเห็นถึงความจำเป็นในการสำรวจปัญหาและพัฒนากิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยที่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน ซึ่งไม่เพียงแต่จะช่วยลดอุปสรรคในการใช้ภาษาและแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจปัญหาของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
2. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
3. เพื่อประเมินชุดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัย เรื่อง กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เป็นงานวิจัยประเภทประยุกต์ (Applied Research) โดยผู้วิจัย แบ่งการดำเนินการออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สำรวจปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ผู้วิจัยสำรวจปัญหาโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากโรงเรียนบ้านท่าเรือจ้าง (ประชาชนูปถัมภ์) จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 5 จำนวน 8 คน (ครอบคลุมวิชาภาษาไทย สังคมศึกษาฯ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และศิลปะ) และ 2) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-5 ในปีการศึกษา 2568 จำนวน 15 คน ซึ่งมีผลการทดสอบการอ่านและการเขียน (สวท. สพฐ.) อยู่ในระดับปรับปรุง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ถูกนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสรุปประเด็นอุปสรรคและพฤติกรรมการใช้ภาษาไทย

ขั้นที่ 2 พัฒนากิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ผู้วิจัยนำประเด็นปัญหาจากขั้นที่ 1 ออกแบบและพัฒนาชุดกิจกรรม จากนั้นนำร่างชุดกิจกรรมเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความครอบคลุมของเนื้อหา ก่อนดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพื่อให้ได้ชุดกิจกรรมที่สมบูรณ์สำหรับนำไปตรวจสอบคุณภาพของชุดกิจกรรมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นที่ 3 ประเมินชุดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ผู้วิจัยดำเนินการประเมินคุณภาพของชุดกิจกรรมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 14 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย 9 คน (อาจารย์ระดับอุดมศึกษา ครูผู้สอนภาษาไทย และครูผู้สอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ประเภทละ 3 คน) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตร 3 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยี 2 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งมีโครงสร้างของ

แบบสอบถามแยกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 เนื้อหา ด้านที่ 2 การออกแบบ และด้านที่ 3 เทคโนโลยี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อนำข้อเสนอแนะเชิงคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงชุดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัย

1. การสำรวจปัญหาของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ที่ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์ครูและนักเรียน มีผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนครูที่ถูกสัมภาษณ์จำแนกตามระดับชั้นและกลุ่มสาระการเรียนรู้ (N = 8)

ระดับชั้น	ครู (คน)				
	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ศิลปะ
ป.3	1	1	1	1	1
ป.4	1	1	1		
ป.5					
รวม	2	2	2	1	1

จากตารางที่ 1 พบว่า ครูที่ให้ข้อมูล เป็นครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีจำนวนเท่ากัน โดยครูที่สอนชั้น ป.4 และ ป.5 เป็นคนเดียวกัน ส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิชาศิลปะ ครู 1 คน สอนทุกระดับ

ตารางที่ 2 ปัญหาการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารของนักเรียนจำแนกตามระดับชั้น

ปัญหา	จำนวน ครู (คน)		
	ป.3	ป.4	ป.5
1. ไม่เข้าใจความหมายของ ‘คำ’ และ ‘ข้อความ’ ที่เป็นคำสั่ง/คำอธิบาย	5	5	5
2. ออกเสียงคำที่มีเสียงจัตวาเป็นเสียงสามัญ เช่น ‘เสือ’ เป็น ‘เซื่อ’ ‘หมอ’ เป็น ‘มอ’	5	5	5
3. อ่าน/สะกด คำ ข้อความ ไม่ได้ เช่น คำควบล้ำ คำที่มีหลายพยางค์	5	5	5
4. เขียนหนังสือไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี เช่น เขียนรูปวรรณยุกต์ไม่ตรงกับเสียง ม้า ม้า	5	5	5

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัญหาที่ครูพบจากการสอนนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ไม่แตกต่างกันในทุกระดับชั้น

ตารางที่ 3 จำนวนนักเรียนที่มีผลการทดสอบในระดับปรับปรุง จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	นักเรียนที่ใช้ภาษาที่สองทั้งหมด (คน)	นักเรียนที่มีผลการประเมินในระดับปรับปรุง (คน)	ร้อยละ (%)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ (%)
ป. 3	23	15	65.21	5	33.33
ป. 4	25	17	68.00	5	29.41
ป. 5	18	14	77.77	5	35.71
รวม	66	46		15	

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ทุกระดับชั้นที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปรับปรุงมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองทั้งหมด และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์มีจำนวนเท่า ๆ กัน

ตารางที่ 4 ปัญหาของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จำแนกตามระดับชั้น

ปัญหา	จำนวนนักเรียน (คน)		
	ป.3	ป.4	ป.5
1. ไม่เข้าใจความหมายของ ‘คำ’ และ ‘ข้อความ’	5	3	3
2. ออกเสียงพยัญชนะที่มีพยางค์เป็นเสียงสามัญ เช่น ‘ข’ เป็น ‘ค’ ‘ส’ เป็น ‘ซ’	5	5	3
3. ไม่รู้/เข้าใจ วิธีการ อ่าน/สะกดคำ เช่น คำที่มีหลายพยางค์	4	4	2
4. ไม่เข้าใจอักขรวิธีในภาษาไทย เช่น เขียนสลับตำแหน่งวรรณยุกต์ สระ	5	3	3

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียน ป.3 มีปัญหาการใช้ภาษาไทยจำนวนใกล้เคียงกัน ในขณะที่นักเรียน ป.4 มีปัญหาการใช้ภาษาไทย และนักเรียน ป.5 มีปัญหาในการสะกดคำน้อยที่สุด

จากการสำรวจปัญหาการใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง พบว่า ข้อมูลที่ได้จากครูและนักเรียน ตรงกันว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มี 3 ปัญหา ได้แก่ 1) ความหมายของคำ และข้อความ 2) วิธีการออกเสียง และ 3) การเขียน : วิธีการสะกดคำ และ อักขรวิธีการเขียน

2. กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีจำนวน 3 กิจกรรม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 กิจกรรมที่ส่งเสริมความเข้าใจของคำ/ข้อความ ชื่อชุด “สนุกกับคำในชีวิตประจำวัน” ประกอบด้วย 1) คำแนะนำ 2) วิธีการใช้ 3) บัตรภาพตามหมวดหมู่ จำนวน 9 หมวด 4) บัตรคำตามหมวดหมู่ จำนวน 9 หมวด 5) เกมบิงโก 6) เกม UNO ที่จัดหมวดหมู่คำเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของนักเรียน เช่น หมวดสถานที่ จะได้เรียนรู้คำว่า “โรงเรียน” “ร้านอาหาร” เป็นต้น

2.2 กิจกรรมที่ส่งเสริมการออกเสียง ชื่อชุด “ออกสำเนียงเสียงภาษาไทย” ประกอบด้วย คลิป จำนวน 5 คลิป เรื่อง 1) การออกเสียงสระแท้ 2) การออกเสียงสระผสม 3) การออกเสียงวรรณยุกต์ 4) การออกเสียงควบกล้ำ 5) การออกเสียงพยางค์และคำ โดยในแต่ละคลิปจะมีแบบทดสอบการอ่าน เรื่องละ 1 ชุด รวม 5 ชุด และนิทานที่ใช้ในการประเมินความสามารถในการอ่านที่มีภาพรูปปากประกอบคำบรรยาย ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนมองเห็นว่าคำนี้ต้องทำปากอย่างไร นอกจากนักเรียนจะได้ยินคำอธิบายแล้ว ยังมองเห็นภาพที่เป็นรูปปากด้วย

2.3 กิจกรรมที่ส่งเสริมการเขียน ชื่อชุด “เขียนถูกหลัก รู้จักอักขรวิธีไทย” ประกอบด้วย คลิป จำนวน 6 คลิป เรื่อง 1) รู้จักพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ 2) การเขียนคำที่มีสระคงรูป 3) การเขียนคำที่มีสระลดรูป 4) การเขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป 5) การเขียนคำที่มีพยัญชนะต้นสองตัว (คำควบกล้ำ) 6) การเขียนคำที่มีตัวารันต์ (พยัญชนะที่ไม่ออกเสียง) โดยในแต่ละคลิปจะมีแบบฝึกเขียนเรื่องละ 1 ชุด รวม 6 ชุด และมีการเขียนเรื่องจากภาพที่ใช้ในการประเมินความสามารถในการเขียนที่ได้มีการสอนการเขียนพยัญชนะไทย โดยนำพยัญชนะที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายกันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ได้แก่ 1) พยัญชนะที่มีหัว 2) พยัญชนะที่ไม่มีหัว 3) พยัญชนะที่ลากหางสูงขึ้น 4) พยัญชนะที่มีเชิง

3. ผลการประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ในการประเมินกิจกรรมโดยผู้ทรงคุณวุฒิได้นำเสนอผลตามจำนวนของผู้ทรงคุณวุฒิที่ตอบแบบสอบถามตามจริง ซึ่งในแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ด้าน ดังนั้น จำนวนของผู้ทรงคุณวุฒิในด้านเนื้อหาและการออกแบบจึงมีจำนวน 12 คน ในขณะที่ด้านเทคโนโลยี มีจำนวน 11 คน

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่าน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านเนื้อหา (n = 12)			
1.1 คำชี้แจงในการใช้ชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเข้าใจ และปฏิบัติตามได้ถูกต้อง	4.7	0.5	มากที่สุด
1.2 การจัดหมวดหมู่ของคำศัพท์เหมาะสมกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	4.8	0.4	มากที่สุด
1.3 คำศัพท์ที่นำมาใช้เป็นตัวอย่างเหมาะสมกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	5.0	0.0	มากที่สุด
1.4 การเลือกรูปภาพ ได้ตรงกับ คำ ที่ต้องการ	4.5	0.5	มาก
1.5 สามารถส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้	5.0	0.0	มากที่สุด
2. ด้านการออกแบบกิจกรรม (n = 12)			
2.1 การตั้งชื่อกิจกรรมมีความน่าสนใจ	5.0	0.0	มากที่สุด
2.2 ลำดับของกิจกรรมเหมาะสมกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	4.6	0.5	มากที่สุด
2.3 การเลือกใช้สีในการจำแนกหมวดหมู่ ช่วยให้จำแนกคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น	4.8	0.4	มากที่สุด
2.4 กิจกรรมสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	4.8	0.5	มากที่สุด
2.5 กิจกรรมเหมาะสมกับวัย	5.0	0.0	มากที่สุด
2.6 กิจกรรมสามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ทั้งรายบุคคลและกลุ่ม	5.0	0.0	มากที่สุด
2.7 นักเรียนสามารถเลือกฝึกชุดคำศัพท์อย่างอิสระ	5.0	0.0	มากที่สุด
2.8 การตรวจสอบความเข้าใจความหมายของคำศัพท์โดยใช้เกมบิงโกเหมาะสมกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	4.6	0.5	มากที่สุด
2.9 การตรวจสอบความเข้าใจเรื่องหมวดหมู่ของคำโดยใช้เกม UNO เหมาะสมกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	4.4	0.5	มาก
3. ด้านเทคโนโลยี (n = 11)			
3.1 ขนาดตัวอักษรในบัตรคำชัดเจน	5.0	0.0	มากที่สุด
3.2 รูปแบบตัวอักษรในบัตรคำช่วยให้จำได้ง่าย	4.6	0.5	มากที่สุด
3.3 รูปภาพที่เลือกใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง	4.5	0.5	มาก
3.4 สีของบัตรภาพ และบัตรคำ กระตุ้นความสนใจได้ดี	5.0	0.0	มากที่สุด
3.5 ขนาดของบัตรภาพ และบัตรคำมีความเหมาะสม	5.0	0.0	มากที่สุด
3.6 โทนสีที่ใช้ กระตุ้นความสนใจได้ดี	4.6	0.5	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านในระดับมากถึงมากที่สุดทุกรายการประเมิน โดยด้านเนื้อหา พบว่า คำศัพท์และตัวอย่างที่นำมาใช้มีความเหมาะสม และสามารถส่งเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้ ส่วนด้านการออกแบบกิจกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนเห็นตรงกันว่าชื่อกิจกรรมมีความน่าสนใจ เหมาะสมกับวัย สามารถเรียนรู้ได้ทั้งแบบรายบุคคล และกลุ่ม รวมถึงนักเรียนสามารถเลือกฝึกชุดคำศัพท์อย่างอิสระ และด้านเทคโนโลยีผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนเห็นตรงกันว่าบัตรคำมีขนาดของบัตร และขนาดตัวอักษรชัดเจน สีที่ใช้สามารถกระตุ้นความสนใจได้ดี

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อกิจกรรมที่ส่งเสริมการออกเสียง

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านเนื้อหา (n = 12)			
1.1 คำชี้แจงในการใช้ชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเข้าใจ และปฏิบัติตามได้ถูกต้อง	4.5	0.5	มาก
1.2 คลิปในการฝึกเป็นอิสระจากกัน	4.8	0.5	มากที่สุด
1.3 การลำดับเสียงในการฝึกในแต่ละคลิปเหมาะสมกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	5.0	0.0	มากที่สุด
1.4 การสาธิตการออกเสียงจากคลิป ถูกต้อง ชัดเจน	5.0	0.0	มากที่สุด

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อกิจกรรมที่ส่งเสริมการออกเสียง (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.5 การสาธิตการออกเสียงจากคลิป ประกอบภาพแสดงรูปปาก ส่งเสริมให้นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเข้าใจ และปฏิบัติตามได้ถูกต้อง	5.0	0.0	มากที่สุด
1.6 คำ และพยางค์ ที่ใช้ในการฝึก เหมาะสมกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	4.7	0.5	มากที่สุด
1.7 การประเมินการออกเสียงโดยครู ทำให้สามารถตรวจสอบความถูกต้องในการออกเสียงได้	5.0	0.0	มากที่สุด
1.8 ตรวจสอบความถูกต้องในการออกเสียงหลังการเรียนรู้แต่ละเสียง	5.0	0.0	มากที่สุด
1.9 นิทานที่ใช้ในการประเมินเหมาะสมกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	5.0	0.0	มากที่สุด
1.10 สามารถส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้	5.0	0.0	มากที่สุด
2. ด้านการออกแบบกิจกรรม (n = 12)			
2.1 การตั้งชื่อกิจกรรมมีความน่าสนใจ	5.0	0.0	มากที่สุด
2.2 การเรียนรู้จากคลิปช่วยส่งเสริมให้ออกเสียงได้ถูกต้อง	5.0	0.0	มากที่สุด
2.3 ช่วยให้นักเรียนเข้าใจทั้งการออกเสียง และความหมายไปพร้อมกัน	4.4	0.5	มาก
2.4 ระยะเวลาในการสาธิต และปฏิบัติตามแต่ละคำ / พยางค์เพียงพอ	4.5	0.5	มาก
2.5 นักเรียนสามารถเลือกชุดฝึกได้อิสระ	5.0	0.0	มากที่สุด
2.6 กิจกรรมสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	4.7	0.5	มากที่สุด
2.7 นักเรียนสามารถประเมินในแต่ละชุดได้ ตามความพร้อม	5.0	0.0	มากที่สุด
2.8 การตรวจสอบความถูกต้องในการออกเสียง หลังการเรียนรู้แต่ละเสียง ช่วยส่งเสริมให้ออกเสียงได้ถูกต้อง	5.0	0.0	มากที่สุด
2.9 การให้ครูเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องในการออกเสียง หลังการเรียนรู้แต่ละเสียง จะช่วยแก้ไขให้ออกเสียงได้ถูกต้อง	5.0	0.0	มากที่สุด
3. ด้านเทคโนโลยี (n = 11)			
3.1 คลิปมีความต่อเนื่องไม่สะดุด	5.0	0.0	มากที่สุด
3.2 ความยาวของแต่ละคลิปเหมาะสม	4.6	0.5	มากที่สุด
3.3 คำบรรยายสัมพันธ์กับภาพ	4.8	0.5	มากที่สุด
3.4 ขนาดของภาพสาธิต ชัดเจน	5.0	0.0	มากที่สุด
3.5 ตำแหน่งของตัวอักษร สัมพันธ์กับภาพ	5.0	0.0	มากที่สุด
3.6 เสียงบรรยายชัดเจน	4.7	0.4	มากที่สุด
3.7 โทนีส์ที่เลือกใช้กระตุ้น / ดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้	4.6	0.5	มากที่สุด
3.8 คลิปสามารถกระตุ้น / ดึงดูด ความสนใจของนักเรียนได้	5.0	0.0	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าในด้านเนื้อหาผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน มีความเห็นตรงกันในระดับมากที่สุด ยกเว้นเรื่อง คลิปในการฝึกเป็นอิสระจากกัน และคำ/พยางค์ ที่ใช้ในการฝึกเหมาะสมกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ที่ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความเห็นในระดับมากที่สุด และมีความคิดเห็นในระดับมาก ในเรื่องคำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเข้าใจ และปฏิบัติตามได้ถูกต้องส่วนในด้านการออกแบบกิจกรรมผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน มีความเห็นตรงกันในระดับมากที่สุด ยกเว้นเรื่อง กิจกรรมสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ที่ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความเห็นในระดับมากที่สุด และมีความคิดเห็นในระดับมาก ในเรื่องช่วยให้นักเรียนเข้าใจทั้งการออกเสียง และความหมายไปพร้อมกัน ระยะเวลาในการสาธิต และปฏิบัติตามแต่ละคำ/พยางค์เพียงพอ ส่วนในด้านเทคโนโลยีผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน มีความเห็นตรงกันในระดับมากที่สุด ยกเว้น เรื่องความยาวของแต่ละคลิป คำบรรยายสัมพันธ์กับภาพ ความชัดเจนของเสียงบรรยาย และการเลือกใช้โทนีส์ที่กระตุ้น/ดึงดูดความสนใจของนักเรียน ที่ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความเห็นในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อกิจกรรมที่ส่งเสริมการเขียน

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านเนื้อหา (n = 12)			
1.1 คำชี้แจงในการใช้ชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเข้าใจ และปฏิบัติตามได้ถูกต้อง	4.6	0.5	มากที่สุด
1.2 คลิปแสดงวิธีการเขียนได้ถูกต้อง	5.0	0.0	มากที่สุด
1.3 คลิปในการฝึกเป็นอิสระจากกัน	5.0	0.0	มากที่สุด
1.4 การบรรยาย ประกอบการสาธิตการเขียนจากคลิป ส่งเสริมให้นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเข้าใจ และปฏิบัติตามได้ถูกต้อง	5.0	0.0	มากที่สุด
1.5 คำและพยางค์ที่เป็นตัวอย่างในคลิปการเขียนเหมาะสมกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	4.5	0.5	มาก
1.6 คำและพยางค์ในแบบฝึกเขียน เหมาะสมกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	4.6	0.5	มากที่สุด
1.7 การจัดกลุ่มวิธีการเขียนถูกต้อง	5.0	0.0	มากที่สุด
1.8 การใช้คลิปร่วมกับแบบฝึกเขียนส่งเสริมให้นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเข้าใจ และเขียนตามได้ถูกต้อง	5.0	0.0	มากที่สุด
1.9 การประเมินโดยให้เขียนเรื่องจากภาพเหมาะสมกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	4.3	0.5	มาก
1.10 สามารถส่งเสริมความสามารถในการเขียนสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้	5.0	0.0	มากที่สุด
2. ด้านการออกแบบ (n = 12)			
2.1 การตั้งชื่อกิจกรรมมีความน่าสนใจ	5.0	0.0	มากที่สุด
2.2 ระยะเวลาในการสาธิต และฝึกเขียนเพียงพอ	5.0	0.0	มากที่สุด
2.3 แบบฝึกเขียนส่งเสริมให้นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง	5.0	0.0	มากที่สุด
2.4 การเลือกใช้ลูกศรและดินสอ ในแบบฝึกเขียน ทำให้สามารถเขียนได้อย่างถูกต้อง	4.6	0.4	มากที่สุด
2.5 นักเรียนสามารถเลือกชุดฝึกได้อิสระ	5.0	0.0	มากที่สุด
2.6 นักเรียนสามารถใช้แบบฝึกเขียนได้ตามต้องการ	5.0	0.0	มากที่สุด
2.7 กิจกรรมสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	4.5	0.5	มาก
2.8 นักเรียนสามารถประเมินในแต่ละชุดได้ตามความพร้อม	4.6	0.5	มากที่สุด
2.9 การตรวจสอบความถูกต้องในการเขียน หลังการเรียนรู้แต่ละชุด ช่วยส่งเสริมให้เขียนได้ถูกต้อง	5.0	0.0	มากที่สุด
2.10 การให้ครูเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องในการเขียน หลังการเรียนรู้แต่ละชุด จะช่วยแก้ไขการเขียนได้ถูกต้อง	5.0	0.0	มากที่สุด
2.11 แบบฝึกเขียนจัดลำดับการเขียนได้เหมาะสมกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	5.0	0.0	มากที่สุด
2.12 มีความต่อเนื่องระหว่างการบรรยายจากคลิปและการใช้แบบฝึกเขียน	4.7	0.5	มากที่สุด
2.13 แบบฝึกเขียนช่วยตรวจสอบความเข้าใจในการเขียนที่ถูกต้อง	4.6	0.5	มากที่สุด
2.14 รูปภาพในแบบประเมินการเขียน ทำให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพได้	5.0	0.0	มากที่สุด
3. ด้านเทคโนโลยี (n = 11)			
3.1 คลิปมีความต่อเนื่อง ไม่สะดุด	5.0	0.0	มากที่สุด
3.2 ความยาวของแต่ละคลิปเหมาะสม	5.0	0.0	มากที่สุด
3.3 คำบรรยายสัมพันธ์กับภาพ	5.0	0.0	มากที่สุด
3.4 ขนาดของภาพสาธิตชัดเจน	5.0	0.0	มากที่สุด
3.5 เสียงบรรยายชัดเจน	4.6	0.5	มากที่สุด
3.6 การเลือกใช้โทนสีในคลิปสามารถกระตุ้น / ดึงดูด ความสนใจของนักเรียนได้	4.5	0.5	มาก
3.7 คลิปสามารถกระตุ้น / ดึงดูด ความสนใจของนักเรียนได้	5.0	0.0	มากที่สุด
3.8 ขนาดตัวอักษรในแบบฝึกเขียนเหมาะสมกับการเขียนของนักเรียน	5.0	0.0	มากที่สุด
3.9 ขนาดของรูปภาพในแบบเขียนเรื่องจากภาพเหมาะสมกับการมองเห็นของนักเรียน	4.6	0.5	มากที่สุด
3.10 รอยเส้นประแสดงทิศทางในแบบฝึกเขียนมีความชัดเจน	4.6	0.5	มากที่สุด
3.11 การเลือกใช้ลูกศรและดินสอ ในแบบฝึกเขียน มองเห็นได้ชัด	4.8	0.5	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนมีความเห็นตรงกันว่า การจัดกลุ่มการเขียนถูกต้อง คลิปแสดงวิธีการเขียนถูกต้อง มีอิสระจากกัน การบรรยาย ประกอบการสาธิตการเขียน รวมถึงการใช้คลิปร่วมกับ แบบฝึกเขียน และเป็นสามารถส่งเสริมความสามารถในการเขียนให้กับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เข้าใจ และปฏิบัติตามได้ถูกต้อง ยกเว้นเรื่องการเลือกใช้ลูกศรและดินสอในแบบฝึกเขียนที่ช่วยให้เขียนได้อย่างถูกต้อง นักเรียนสามารถประเมินในแต่ละชุดได้ตามความพร้อม กิจกรรมมีความต่อเนื่องระหว่างการบรรยายจากคลิปและการใช้ แบบฝึกเขียน แบบและฝึกเขียนช่วยตรวจสอบความเข้าใจในการเขียนที่ถูกต้อง ที่ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความเห็น ในระดับมากที่สุด และเรื่อง กิจกรรมสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ที่ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความเห็นในระดับมาก ส่วนด้านเทคโนโลยีผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความเห็นในระดับมากที่สุดทุกรายการประเมิน ยกเว้น เรื่องการเลือกใช้ โทนสีในคลิปสามารถกระตุ้น / ดึงดูด ความสนใจของนักเรียนได้ ที่มีความเห็นในระดับมาก

อภิปรายผล

ผลการสำรวจปัญหา พบว่า นักเรียนไม่เข้าใจการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จึงเป็นเหตุให้ทำตามคำสั่ง หรือคำอธิบายที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดการเรียนการสอนไม่ได้ ผู้วิจัยเห็นว่า บางครั้งครูใช้ภาษาสื่อสารที่ยากต่อการ เข้าใจของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เช่น คำว่า “อภิปราย” “ระบุ” ที่เด็กที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษา แม่บางคนก็ยังไม่เข้าใจว่าจะต้องแสดงพฤติกรรมอะไร สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ting, M. ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์ในการรับภาษาที่สอง พบว่า เจ้าของภาษามักเลือกใช้ภาษาที่ตนเองเข้าใจ มากกว่าการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับ บุคคลที่ต้องการจะสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่ใช้ภาษาที่สอง ซึ่งไม่มี ความเข้าใจที่ลึกซึ้งในคำ/ข้อความของ เจ้าของภาษา (Ting, M., 2023) อีกทั้ง นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเขียนสลับตำแหน่งวรรณยุกต์ และ สระ ที่เป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า การเขียนแต่ละภาษามีแบบแผนของตัวเอง แต่การเขียนเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝน ได้ หากมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการเขียนและให้นักเรียนฝึกเขียนแบบเน้นย้ำซ้ำทวนบ่อย ๆ จะช่วยให้นักเรียนที่ใช้ ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเรียนรู้และนำไปปรับใช้ได้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของปรารธนา โกวิทยางกูร และ เบญจมาศ พุทธิมา ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนในโรงเรียนตำรวจ ตระเวนชายแดนโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานและเสนอแนวคิดการส่งเสริมการเขียนสำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ที่ใช้ ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองว่า ครูต้องมีการฝึกฝนนักเรียนให้เขียนภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอทั้งในเวลาเรียน และ นอกเวลาเรียน โดยต้องเอาใจใส่ให้นักเรียนอย่างทั่วถึง จะช่วยพัฒนาให้นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง (ปรารธนา โกวิทยางกูร และเบญจมาศ พุทธิมา, 2565) จากการสอบถามครูที่สอนในรายวิชาอื่น พบว่า การที่นักเรียนเขียนตำแหน่ง วรรณยุกต์ และสระไม่ถูกต้อง ไม่ได้หมายความว่านักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาในเรื่องนั้น เพียงแต่นักเรียนไม่เข้าใจ วิธีการเขียนได้ถูกต้องตามอักขรวิธีไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพย์สุตา ทวีสิทธิ์ ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมสำหรับนักเรียนประถมศึกษา พบว่า การเขียนคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธีไทยกับ ความเข้าใจในเนื้อหาของสิ่งที่เขียนต้องพิจารณาแบบแยกประเด็นตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมซึ่งให้ความสำคัญ กับการเขียนเพื่อสื่อสารแล้วเกิดความเข้าใจง่าย (ทิพย์สุตา ทวีสิทธิ์, 2561) นอกจากนี้ นักเรียนมักมีปัญหาเรื่องการ ออกเสียงไม่ถูกต้องตามลักษณะเสียงในภาษาไทย จึงเป็นเหตุให้ครูไม่เข้าใจในสิ่งที่นักเรียนต้องการจะสื่อสาร ที่เป็น เช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ระบบเสียงในแต่ละภาษาแตกต่างกัน เช่น ภาษาลาวมีการออกเสียง ร เป็นเสียง ฮ และ ไม่มีเสียงควบกล้ำ แตกต่างจากภาษาไทยที่ออกเสียง ร แบบกระดกลิ้น และมีเสียงควบกล้ำ ในขณะที่ภาษาพม่า ไม่ได้จัดแบ่งเสียงพยัญชนะเหมือนกับภาษาไทย แม้กระทั่งในภาษาของซึ่งไม่มีเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งแตกต่างจาก ภาษาไทยที่มีเสียงวรรณยุกต์ และเป็นภาษาคนละตระกูลกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฏฐ์ชุตดา ชูตระกูล ที่ได้ ศึกษาวิจัยเรื่องการปรับตัวทางด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของชาวไทยที่อาศัยอยู่ในเมืองออกซ์ฟอร์ด ประเทศ

อังกฤษ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคนที่มาจากต่างชาติ ต่างภาษาแล้วต้องพูด/ออกเสียงโดยที่ไม่ได้ใช้ภาษาแม่ของตนเอง ย่อมไม่สามารถพูด/ออกเสียงได้ถูกต้องเพราะไม่เข้าใจลักษณะภาษา (ณัฐชดา ชูตระกูล, 2561)

นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุด และผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนเห็นตรงกันว่าทั้ง 3 กิจกรรม สามารถพัฒนาการอ่าน การออกเสียง และการเขียน ของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้ ที่เป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นในรายละเอียด ดังนี้

ด้านเนื้อหา

ในการเลือกคำศัพท์ที่ใช้ในการเรียนรู้และการจัดหมวดหมู่ของคำ/ข้อความในกิจกรรมที่ส่งเสริม การอ่าน รวมถึงตัวอย่างที่ใช้ในการฝึกออกเสียงในกิจกรรมที่ส่งเสริมการออกเสียงและตัวอย่างการเขียนในกิจกรรม ที่ส่งเสริมการเขียน เป็นคำ/ข้อความที่พบได้ในชีวิตประจำวัน เพราะเป้าหมายที่สำคัญของทุกกิจกรรม คือ เน้นการ สื่อสารในชีวิตประจำวัน ด้วยเหตุนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนจึงเห็นตรงกันว่าในงานวิจัยนี้ได้เลือกคำ/ข้อความที่มี ความหมายเหมาะสมสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมากที่สุด โดยสามารถนำมาใช้สื่อสารได้ทันทีใน ชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนอยากเรียน อยากรู้ และอยากทำให้ถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อีรวรา ปลาตะเพียนทอง ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิค ช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม และพบว่า การ เลือกใช้คำศัพท์ในการเรียนรู้โดยนำมาจากคำในชีวิตประจำวันจะช่วยให้ นักเรียนจดจำคำศัพท์เพื่อใช้ในการสื่อสาร ได้ง่าย และมีความคงทนในการจำคำศัพท์ (อีรวรา ปลาตะเพียนทอง, 2562)

แต่เดิมการสอนคำศัพท์ในภาษาไทยจะสอนตามชนิดของคำทั้ง 7 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำบุพบท คำวิเศษณ์ คำสันธาน และคำอุทาน แต่ในงานวิจัยนี้ได้จัดหมวดหมู่ของคำใหม่โดยเลือกคำที่มี ลักษณะเหมือนหรือคล้ายกันให้อยู่ในหมวดหมู่เดียวกัน เช่น คำว่า “พ่อ” “แม่” “ปู่” ถ้าหากจัดแบบเดิมจะอยู่ใน คำนาม แต่งานวิจัยนี้ได้จัดให้อยู่ในหมวด “สมาชิก บทบาท หน้าที่” ซึ่งเข้าใจง่ายเพราะคำสะท้อนให้เห็นถึงความ เกี่ยวข้องกับสมาชิก บทบาท และหน้าที่ในครอบครัว เช่นเดียวกับการสอนออกเสียงในภาษาไทยทั่วไปจะสอนแบบ ฟังเสียงอย่างเดียวแล้วให้ออกเสียงตามที่ได้ยิน มีการแบ่งประเภทการออกเสียงที่ไม่คำนึงถึงรูปปาก แต่ในงานวิจัย นี้จัดเรียงวิธีการออกเสียงโดยนำคำ/ข้อความที่มีรูปปากเหมือนกันมาอยู่ในประเภทเดียวกันแล้วสอนออกเสียง ซึ่งช่วยให้ออกเสียงได้ง่ายเพราะรูปปากที่เหมือนกัน เหมาะสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ออก เสียงแตกต่างเพราะใช้ภาษาคนละตระกูล

รวมถึงการสอนเขียนพยัญชนะ โดยปกติมักจะสอนเขียนตามลำดับพยัญชนะไทย 44 ตัว เริ่มจาก ก - ฮ ไม่มีหลักให้สังเกต จดจำ ขณะที่งานวิจัยนี้สอนการเขียนพยัญชนะไทยโดยนำพยัญชนะที่มีลักษณะเหมือนกันหรือ คล้ายกันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เช่น ก และ ฅ จัดอยู่ในกลุ่มพยัญชนะที่ไม่มีหัว ฐ, ฏ, ฎ จัดอยู่ในกลุ่มพยัญชนะที่มี หัว ทำให้ นักเรียนเข้าใจง่าย โดยผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนเห็นตรงกันว่า การจัดกลุ่มวิธีการเขียนแบบนี้มีความถูกต้อง เหมาะกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ด้านการออกแบบ

โดยทั่วไปการสอนภาษาไทยจะยกตัวอย่างที่สอดคล้องกับหัวข้อของเนื้อหาที่ใช้ในการสอน เช่น สอนเรื่อง คำนามสามัญ ก็จะยกตัวอย่างคำนามสามัญแบบทั่วไป เช่น ประเทศ ต้นไม้ แม่น้ำ ซึ่งเป็นสิ่งที่ใกล้ตัว แต่งานวิจัยนี้ นำตัวอย่าง/สิ่งของที่ใกล้ตัวนักเรียนมาใช้ในการฝึกอ่าน ฝึกออกเสียง และฝึกเขียน ซึ่งเหมาะกับนักเรียนที่ใช้ ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เพราะว่าช่วยให้เชื่อมโยงเนื้อหาเข้ากับของจริงได้ สร้างแรงจูงใจในการเรียน ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนภาษาไทยไม่ใช่เรื่องยาก และสามารถฝึกฝนให้เข้าใจได้ง่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของวิชัย แซ่ย่าง ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเรียนภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนบ้านกองมั่งทะเลสาบสาละวะ ตำบลไล่โว่ อำเภอสงขลาบุรี จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนบ้านกองมั่ง

สาขาสถาณะ จังหวัดกาญจนบุรี มีแนวโน้มที่ดีขึ้นเพราะการใช้แบบฝึกทักษะสื่อสารภาษาไทยที่ยกตัวอย่างสิ่งของใกล้ตัว ทำให้นักเรียนสามารถฝึกได้อย่างสนุกสนาน (วิชัย แซ่ย่าง, 2560)

โดยทั่วไปเวลาที่ครูสอนคำศัพท์ก็จะสอนตัวรูปศัพท์ที่เป็นตัวอักษรและความหมาย ในการออกเสียงจะพูดให้เด็กได้ยิน และฝึกตาม ซึ่งยากต่อการปฏิบัติเพราะไม่มีหลักให้สังเกต ซึ่งในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยออกแบบการฝึกของแต่ละชุดกิจกรรมโดยมีตัวอย่างประกอบการฝึก ช่วยให้เด็กเรียนรู้ได้ง่าย โดยผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนเห็นตรงกันว่า การมีตัวอย่างร่วมกับการฝึกช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้มากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนูญญา มานะรัชศักดิ์ ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยมีการใช้ตัวอย่างร่วมกับการฝึกของนักเรียน ซึ่งช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น (มนัญญา มานะรัชศักดิ์, 2565)

การออกแบบกิจกรรมเน้นให้นักเรียนฝึกฝนการใช้ภาษาไทยแบบเน้นย้ำซ้ำทวน ด้วยสื่อที่หลากหลาย ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนเห็นตรงกันว่า การออกแบบกิจกรรมลักษณะนี้เหมาะกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนกร วรพิทักษานนท์ ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของสถาบันการศึกษานอกระบบที่มีส่วนหนุนเสริมภูมิทัศน์วัฒนธรรมและพัฒนาชุมชนไทย พบว่า การสื่อสารสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะประสบผลสำเร็จ คือ ต้องฝึกสื่อสารบ่อย ๆ ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน และมีการทบทวนอย่างสม่ำเสมอซึ่งจะช่วยให้มีความมั่นใจและกล้าใช้ภาษาไทยมากขึ้น (ธนกร วรพิทักษานนท์, 2566)

ในการเรียนวิชาภาษาไทยควรเปลี่ยนการประเมินเพื่อตัดสินเป็นการประเมินเพื่อพัฒนา สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง การประเมินเพื่อตัดสิน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเครียดที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง งานวิจัยนี้ จึงออกแบบวิธีการประเมินเพื่อติดตามพัฒนาการของนักเรียน ด้วยวิธีที่หลากหลาย และเหมาะสมกับวัย ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนเห็นตรงกันว่า การประเมินในชุดกิจกรรมเหมาะสมกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติมา สิงห์สนธิ ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการสร้างเสริมเด็กสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) โดยนำเสนอวิธีประเมินเด็กสองภาษาด้วยวิธีการที่หลากหลาย (กิตติมา สิงห์สนธิ, 2566)

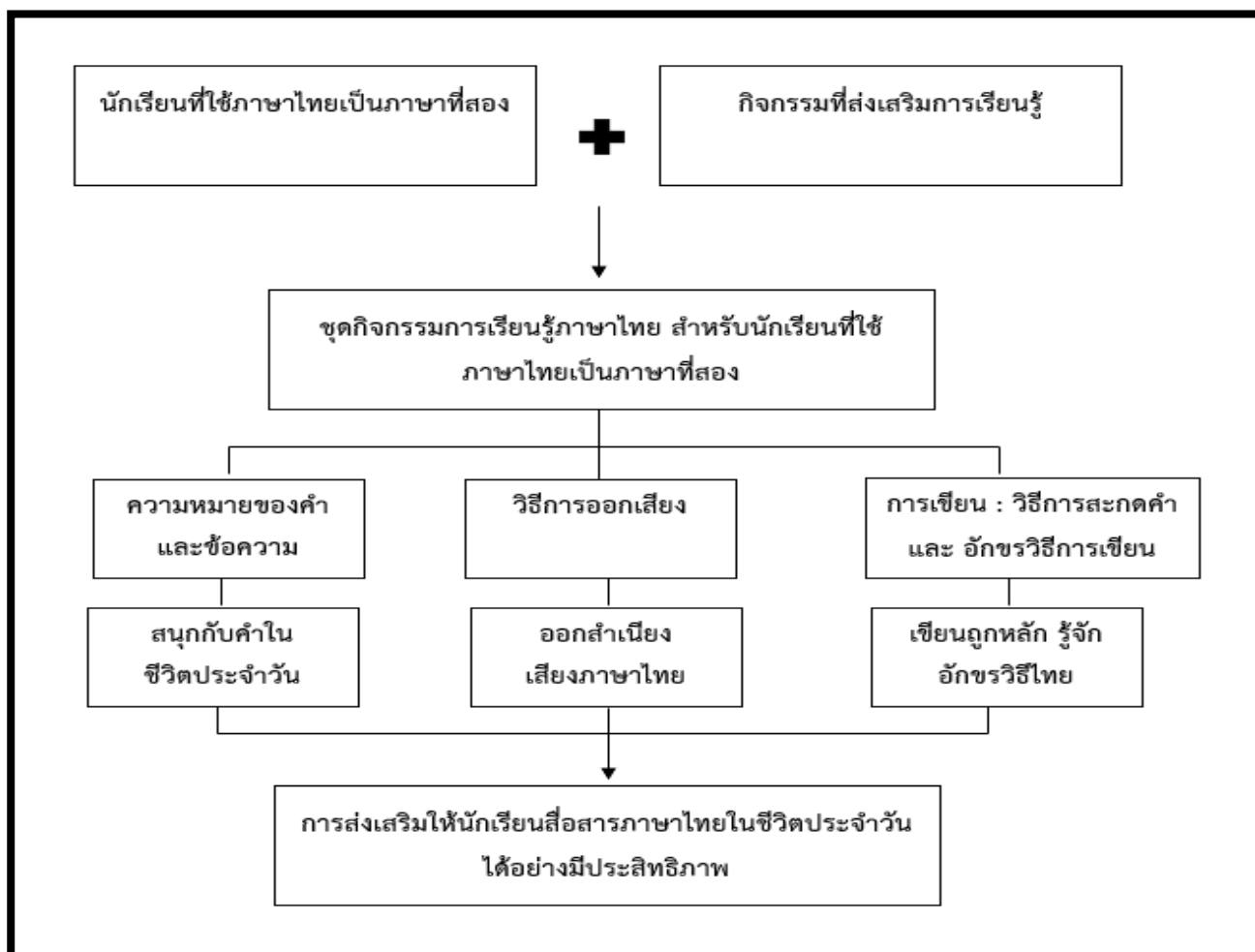
ด้านเทคโนโลยี

กิจกรรมที่ใช้คลิปช่วยส่งเสริมการออกเสียงและการเขียน ซึ่งแสดงภาพและเสียงประกอบคำอธิบาย กิจกรรมการออกเสียงมีรูปปากในการออกเสียงที่ชัดเจน และในกิจกรรมการเขียนมีรูปดินสอที่เป็นภาพเคลื่อนไหว แสดงวิธีเขียน ช่วยให้นักเรียนมองเห็นและได้ยินเสียงคำบรรยายที่ต่อเนื่องและไม่สะดุด สามารถฝึกปฏิบัติตามได้ทันที ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนเห็นตรงกันว่า กิจกรรมที่มีคลิปสามารถกระตุ้น/ดึงดูดความสนใจของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้มากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tumolo, C. H. S., & Bender, M. C. ที่ศึกษาวิจัยเรื่องการใช้สื่อวิดีโอประกอบการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง พบว่า การมีคำอธิบายช่วยเพิ่มความสนใจและทำให้นักเรียนที่ใช้ภาษาที่สองเกิดการเรียนรู้ได้ดี (Tumolo, C. H. S. & Bender, M. C., 2023)

นอกจากนี้ กิจกรรมที่มีคลิป มีระยะเวลาไม่ยาวเกินไป ส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้และการปฏิบัติที่ถูกต้อง บางเนื้อหาในคลิป ครูโดยทั่วไปใช้เวลาสอนประมาณ 1-2 ชั่วโมง ซึ่งนานเกินไปและสร้างความเบื่อหน่ายให้กับนักเรียน ด้วยเหตุนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิจึงเห็นว่าระยะเวลาของคลิปเหมาะสมสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Head, K. R. ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องอิทธิพลของคลิปที่มีระยะเวลาจำกัดกับความใส่ใจที่จดจ่อในเนื้อหาภายในคลิป และพบว่า ระยะเวลาที่ไม่มากเกินไปจะช่วยให้เด็กดูอย่างสนใจและจดจ่อกับเนื้อหาให้คลิป (Head, K. R., 2025)

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่จากกระบวนการวิจัย

จากภาพที่ 1 แสดงองค์ความรู้ใหม่ที่สะท้อนถึงกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยชุดกิจกรรมเกิดขึ้นจากปัญหาที่พบของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองทั้งเรื่องความหมายของคำและข้อความ วิธีการออกเสียง และการเขียน : วิธีการสะกดคำและอักษรวิธีการเขียน ซึ่งในแต่ละชุดฝึกมุ่งให้นักเรียนสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ ที่ต้องใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้ส่งผลให้ทราบว่านักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมีปัญหาเรื่องความหมายของคำและข้อความ การออกเสียง และการเขียน นำไปสู่การพัฒนากิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จำนวน 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่าน กิจกรรมที่ส่งเสริมการเขียน และกิจกรรมที่ส่งเสริมการเขียน โดยมีลักษณะเป็นชุดฝึก 3 ชุด ประกอบด้วย ชุดที่ 1 สนุกกับคำในชีวิตประจำวัน ชุดที่ 2 ออกสำเนียงเสียงภาษาไทย และชุดที่ 3 เขียนถูกหลัก รู้จักอักษรวิธีไทย โดยผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ากิจกรรมดังกล่าวมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้ ข้อเสนอแนะจากการวิจัยและการนำผลวิจัยไปใช้ 1) บุคลากรทางการศึกษาสามารถ

นำชุดกิจกรรมไปเป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้ โดยออกแบบการใช้งานตามความเหมาะสม โดยต้องสำรวจปัญหาของนักเรียนในพื้นที่ของตนก่อน เพราะปัญหาของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมีความแตกต่างกัน เพื่อตรวจสอบว่าปัญหาที่พบตรงกันกับปัญหาที่ผู้วิจัยได้สำรวจหรือไม่ ในกรณีที่ตรงกันสามารถนำไปใช้ได้ทันที แต่ถ้าปัญหาที่พบไม่ตรงกัน ควรปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพปัญหา เพื่อให้การนำชุดฝึกไปใช้สามารถพัฒนานักเรียนได้อย่างเหมาะสมกับบริบท 2) บุคลากรทางการศึกษาควรตระหนักว่าเป้าหมายสำคัญของการเรียนภาษาไทย คือ เน้นการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ดังนั้น จึงควรนำสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวหรือพบเจอในชีวิตประจำวันมาใช้นสอนนักเรียน รวมถึงการประเมินผลที่เน้นติดตามพัฒนาการด้วยวิธีที่หลากหลาย เพื่อให้ให้นักเรียนรู้ว่าการเรียนภาษาไทยเป็นเรื่องง่าย ใกล้ตัว และไม่น่าเบื่อ ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรนำชุดฝึกไปทดลองใช้และศึกษาผลการใช้กับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเพื่อเป็นการตรวจสอบและยืนยันความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิว่า ชุดฝึกมีคุณภาพและสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้

เอกสารอ้างอิง

- กรมการจัดหางาน. (2568). สำนักบริหารงานแรงงานต่างด้าว สถิติจำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน คงเหลือ พ.ย. 68 ทวีธาอาณัติกร. กรุงเทพมหานคร: กลุ่มงานพัฒนาระบบควบคุมการทำงานของคนต่างด้าว ฝ่ายทะเบียนและสารสนเทศ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2567). 132 ปี กระทรวงศึกษาธิการ เรียนดี มีความสุข. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิตติมา สิงห์สนธิ. (2566). แนวทางการสร้างเสริมเด็กสองภาษา (ไทย-อังกฤษ). วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 14 (2), 219-314.
- ณัฐชดา ชูตระกูล. (2561). การปรับตัวทางด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของชาวไทยที่อาศัยอยู่ในเมืองออกซ์ฟอร์ด ประเทศอังกฤษ. ใน วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทิพย์สุดา ทวีสิทธิ์. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมสำหรับนักเรียนประถมศึกษา. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนกร วรพิทักษ์นันท์. (2566). การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของสถาบันการศึกษานอกประเทศที่มีส่วนหนุนเสริมภูมิทัศน์วัฒนธรรมและพัฒนาชุมชนไทย. วารสารความเป็นธรรมทางสังคมและความเหลื่อมล้ำ, 4(2), 25-53.
- ธีรวิภา ปลาดตะเียนทอง. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม. ใน สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประกาศกระทรวงมหาดไทย. (2564). เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษสำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๔. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 138 ตอนพิเศษ 272 ง หน้า 38 (5 พฤศจิกายน 2564).
- ปรารธนา โกวิทยางกูร และเบญจมาศ พุทธิมา. (2565). การส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. วารสารชุมชนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 16(4), 97-109.
- ปิยมิตร ปัญญา. (2558). วิถีไทยในเงาอาเซียน. กรุงเทพมหานคร: มติชน.

- มนัญญา มานะรัชต์ศักดิ์. (2565). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. ใน วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โรงเรียนบ้านท่าเรือจ้งๆ. (2567). รายงานการประเมินตนเอง: SAR ของโรงเรียนบ้านท่าเรือจ้งๆ (ประชาชนูปถัมภ์) ประจำปีการศึกษา 2566. トラด: โรงเรียนบ้านท่าเรือจ้งๆ.
- วัชรพล วิบูลยศรีน. (2567). นวัตกรรมและเทคโนโลยีการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย แซ่ย่าง. (2560). การเรียนภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนบ้านกองมั่งทะเลสาขาสละวะ ตำบลไล่โว่ อำเภอสงขลาบุรี จังหวัดกาญจนบุรี. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชาดา ยุรศักดิ์. (2565). การสร้างชุดการสอนกิจกรรมเสริมทักษะด้านการฟัง การร้องและการเคลื่อนไหว สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนประถมดนตรี 2. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Head, K. R. (2025). Short-form Video Use and Student Attention: A Narrative Review (2019-2025). *International Journal of Community Empowerment & Society Administration*, 2(4), 60-67.
- Ting, M. (2023). Research on Communicative Strategies in Second Language Acquisition. *Journal of Education and Educational Research*, 5(3), 13-15.
- Tumolo, C. H. S. & Bender, M. C. (2023). Digital Videos in the English as a Second Language Classroom. *Dominios de Lingu@gen Uberlandia*, 17(1758), 1-38.